

Doporučení R(2000)2

Výboru ministrů členskými státy o opětovném přezkumu nebo znovuotevření řízení v některých věcech na vnitrostátní úrovni v návaznosti na rozsudky Evropského soudu pro lidská práva

(přijaté Výborem ministrů dne 19. ledna 2000 na 694. zasedání delegátů ministrů)

Výbor ministrů, na základě článku 15.b Statutu Rady Evropy, vzhledem k tomu, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy; vzhledem k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“);

připomíná si, že podle článku 46 Úmluvy se Vysoké smluvní strany zavazují podrobit se konečným rozsudkům Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „Soud“) ve sporech, jichž jsou účastníky, a že Výbor ministrů nad výkonem rozsudků dohlíží;

maje na zřeteli, že za určitých okolností může ze zmíněného závazku vyplývat přijetí dalších opatření, vedle spravedlivého zadostiučinění přiznaného Soudem podle článku 41 Úmluvy a/nebo obecných opatření, aby se poškozená strana znovu pokud možno ocitla v situaci, v níž se nacházela před porušením Úmluvy (*restitutio in integrum* – návrat v předešlý stav);

všímá si skutečnosti, že je na příslušných orgánech žalovaného státu, aby určily, jaká opatření jsou nejvhodnější k uskutečnění návratu v předešlý stav, s ohledem na dostupné prostředky existující ve vnitrostátním právním řádu;

maje však na zřeteli, že – jak to ukazuje praxe Výboru ministrů vztahující se k dohledu nad výkonem rozsudků Soudu – se za výjimečných okolností ukázalo opětovné přezkoumání věci nebo znovuotevření řízení jako nejúčinnější či dokonce jediný možný nástroj pro uskutečnění návratu v předešlý stav;

- I. vyzývá ve světle těchto úvah Vysoké smluvní strany, aby se ujistily, že na vnitrostátní úrovni existují vhodné cesty pro uskutečnění, pokud možno, návratu v předešlý stav,
- II. vybízí zejména Vysoké smluvní strany, aby přezkoumaly své národní právní řády s cílem se ujistit, že existují vhodné možnosti opětovného přezkoumání věci, včetně znovuotevření řízení, v případech, kdy Soud konstatoval porušení Úmluvy, zvláště když:
 - (i) poškozená strana i nadále trpí velmi závažnými negativními důsledky vnitrostátního rozhodnutí, které nemohou být odčiněny spravedlivým zadostiučiněním a které lze změnit jen opětovným přezkoumáním nebo znovuotevřením, a
 - (ii) z rozsudku Soudu vyplývá, že
 - a) napadené vnitrostátní rozhodnutí je v hmotněprávním rozporu s Úmluvou, nebo
 - b) zjištěné porušení (Úmluvy) je způsobeno chybami nebo vadami řízení takové závažnosti, že to vrhá vážné pochybnosti na výsledek napadeného vnitrostátního řízení.